SUFLETUL

Reprezintă cea de a doua structură a entității umane, situată între corpul fizic şi cel spiritual. Se manifestă ca proiecție individualizată a spiritului coordonat de conştiență şi este transgresat în planul energetic pe un câmp vibratoriu cuprins între valoarea de 4 şi 60 hertzi (Hz) structurat perceptiv pe 4 paliere de frecvență **Delta 4 Hz; Teta 4—7 Hz; Alfa 7— 14 Hz şi Beta 14— 60 Hz.** Se manifestă prin reacții emoționale (IE) sub imperativul a trei forțe coordonatoare: senzație, sentiment, dorință şi se exprimă prin reacții emoțional-volitive în comportament. Senzația se alimentează cu energie de tip PRANA, sentimentul cu energie de tipul FOHAT, iar dorința cu energie de tipul KUNDALINI. Emoția, ca produs al celor trei tipuri de forță generează o energie de tipul MANA şi este rezultatul raportului dintre senzație, sentiment şi dorință. se măsoară în Unități de Conştiență (U.C.), raportate la o scală de la 1 la 100.

Pentru a înțelege cum „funcționează" sufletul, vom defini cele trei forțe coordonatoare şi cele trei energii care constituie „hrana" sufletului, astfel:

Senzația (S_z) = Capacitatea de percepere a recepțiunilor transmise prin cele 5 simțuri, aparținătoare corpului fizic. Se produce în corpul sufletesc sub influenta spiritului, care este singurul capabil să pună în acțiune conştiența. Întreruperea relației univoce dintre spirit şi suflet conduce automat la pierderea capacității de conştiență. Lipsa conştienței se defineşte a fi starea de comă. Senzația reprezintă cantitatea de energie Prana care circulă pe traseele NADIS (Circuite de transmitere a energiilor subtile, care învăluie traseele nervoase şi pe care se transmite energie electromagnetică). Se calculează după formula:

$$\mathbf{Sz} = \frac{P \cdot \sqrt{Vnm \cdot Vns}}{G}$$ unde:

P = valoarea pulsului;

Vnm = viteza semnalului în nervul motor 60 m^s;

Vns = viteza semnalului în nervul senzitiv 19,4 m^s;

G = greutatea corporală a persoanei în cauză.

Sentimentul (S) = Atitudinea corpului sufletesc față de o anumită senzație. Se produce sub influenta determinărilor spirituale. Se alimentează cu energia Fohat care circulă pe traseele NADIS. Se calculează după formula:

$$\mathbf{S} = \frac{(Ts \cdot Td) \cdot 10}{Sz}$$ unde:

Ts = tensiunea sistolică;

Td = tensiunea diastolică

Sentimentele sunt extrem de variate şi ocupă cea mai mare parte a sufletului. Ele sunt de două feluri, catalogate după reacțiile pe care le produc în suflet: **pozitive** bucurie, pace, linişte, încredere, veselie, desfătare, mulțumire, mângâiere, plăcere, satisfacție,

armonie, înțelegere, calmitate, seninătate, poftă de viață, dispoziție, încântare, voluptate, bunătate, frumusețe, optimism, generozitate, entuziasm, sinceritate, respect, stimă, devotament; şi **negative** nelinişte, nerăbdare, supărare, mânie, spaimă, groază, îndoială, regrete, plictiseală, gelozie, ură, invidie, tristețe, răzbunare, indispoziție, îmbufnare, amărăciune, necaz, nemulțumire, scârbă, nenorocire, nevoie, pacoste, răutate, enervare, irascibilitate, nervozitate, urâciune, furie, ranchiună, sarcasm, aroganță, calomnie, violentă, agitație, pretențiozitate, egoism, remuşcare, frică, pesimism, descurajare, apatie.

Dorința (D) = Tendința corpului sufletesc de a se manifesta printr-o acțiune. Se concretizează sub determinismul senzației şi sentimentului. Reprezintă făptuirea virtuală a unei acțiuni reale sub influenta energiilor Kundalini. Se calculează după formula:

$\mathbf{D} = \sqrt{10} \cdot \sqrt{Ts \cdot Td}$ unde $\sqrt{10} \approx 3{,}1623$ iar $\overline{Tg} = \sqrt{Ts \cdot Td}$ care reprezintă media geometrică între T_s şi T_d.

Emoția (E) = Reacția corpului sufletesc în raport de valorile senzației, sentimentului şi dorinței. Reprezintă factorul variabilei produs de rezistenta la disipare* în suflet a celor trei energii congruente (Prana, Fohat, Kundalini) pe traseele NADIS, generând o energie de produs numită MANA. Purtătoarea emoției o reprezintă energia electromagnetică manifestată pe traiectele nervoase. Se calculează după formula:

$$\mathbf{E} = \sqrt[3]{Sz \cdot S \cdot D}$$

* Rezistenta la disiparea energiilor (Prana, Fohat, Kundalini) se calculează după formula:

$$R = h \times \frac{l}{\delta_{total}}$$

în care:

h = 6,6256(5) x 10^{-31} J.s.

l = 1,6890(6) x 10^{-14} m.

$$\delta\text{total} = \sum_{I} \frac{n_i}{n}$$

unde:

ni = raportul dintre procesele de un anumit tip „i" care au loc la interacția dintre fluxul incident (valoarea senzației), o particulă țintă (valoarea evenimentului şi numărul "n") şi particulele energetice care străbat circuitele NADIS (valoarea dorinței considerată în poziția inițială).

Unitățile de Conştienţă care definesc Emoția se cuantifică din 10 în 10 puncte pe o scală de 1 la 100, pentru următoarele nivele:

Valoare U.C.	Categorie emoție
1-10	Nedefinită
11-20	Primară
21-30	Confuză
31-40	Agreabilă
41-50	Convenabilă
51-60	Iritantă
61-70	Perturbatoare
71-80	Dăunătoare
81-90	Şocantă
91-100	Distrugătoare

Sufletul este tumultuos, este anarhic, răzbunător şi se răzvrăteşte împotriva ordinii. În interiorul său senzațiile, sentimentele şi dorințele configurează emoții vulcanice, care de cele mal multe ori copleşeşte persoana care a ajuns să fie stăpânită de către suflet. Suntem obişnuiți să trăim sub imperiul sufletului şi de aceea ni se pare anost şi lipsit de spontaneitate modul de viață condus de către spirit.

CE SE ÎNTÂMPLĂ CU SUFLETUL OMULUI DUPĂ MOARTEA TRUPULUI

Cu privire la acest subiect există numeroase concepții greşite alimentate atât de ignoranța cunoaşterii Bibliei, cât şi de diversele interpretări date acestui subiect, deloc neînsemnat, de către unele grupuri religioase care nu acceptă mărturia clară a Scripturilor asupra acestei rea1ități. Dacă mai luăm în considerare şi infuzia de curente religioase orientale din prezent, atunci vom realiza că acest subiect necesită o abordare imediată şi competentă. Pentru aceasta Scriptura ne va folosi drept bază.

Iată pe scurt câteva dintre cele mal semnificative doctrine false şi promotorii acestora:

Anihilaționismul: Martorii lui Iehova (după moartea trupului, sufletul încetează să mai existe — este anihilat).

Inconştienţa după moarte sau „somnul sufletului”: Adventismul de Ziua a Şaptea (de la moarte şi până la înviere sufletul este adormit şi nu trăieşte nici o experiență, fie a cerului sau a iadului).

Purgatoriul: Romano-Catolicismul (de la moartea trupului şi până la înviere, sufletele sunt încă purificate).

Nirvana: Hinduismul (fericirea rezultată din faptul că nu se mai simte nici durerea şi nici plăcerea).

Deificarea: Mormonismul (mormonul vrednic atinge după moarte starea de Dumnezeu).

Bizarul acestor crezuri religioase împreună cu ateismul feroce promovat până mai de curând, au sporit confuzia oamenilor cu privire la acest aspect asupra căruia fiecare muritor ar trebui să aibă o noţiune cât se poate de clară. Pentru ca tuturor acestor doctrine să li se poată evidenţia eroarea conceptuală, trebuie să studiem atent Scriptura care ne învaţă „Dar toate aceste lucruri, când sunt osândite de lumină sunt date la iveală; pentru că ceea ce scoate totul la iveală este lumina" (Efeseni 5,13). Astfel vom expune în lumina Bibliei toate aceste crezuri eronate privitoare la ce se întâmplă cu sufletul omului după moarte şi care este starea celor morţi. Ea este autoritatea în materie, a cărei. voce trebuie ascultată, mai presus de ori care alta. Iată, pentru început, câteva dintre afirmaţiile clare ale Noului Testament care arunca lumina asupra stării celor morţi. În primul rând Biblia ne descrie alcătuirea omului.

a. Omul este alcătuit din trei părţi: Duh, Suflet şi Trup; 1 Tesaloniceni 5,23. *„Dumnezeul păcii să vă sfinţească El Însuşi pe deplin; şi duhul vostru, sufletul vostru şi trupul vostru; să fie păstrate întregi, fără prihană la venirea Domnului nostru Isus Hristos".*

OBSERVAŢIE: Între „suflarea omului" şi „duhul" (sau spiritul) său există o evidentă diferenţă negată de Martorii lui Iehova şi confundată de alţii: Isaia 45,2 — *„Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu, care a făcut cerurile şi le-a întins, care a întins pământul şi cele de pe el, care a dat suflare celor ce-l locuiesc, şi suflet celor ce merg pe el".*

b. Destinaţia sufletului după moarte: Filipeni 1.21-24. *„Căci pentru mine a trăi este Hristos şi a muri este un câştig. Dar dacă trebuie să trăiesc în trup face să trăiesc, şi nu tiu ce trebuie să aleg. Sunt strâns din două părţi: aş dori să mă mut şi să fiu împreună cu Hristos, căci ar fi cu mult mai bune; dar, pentru voi este mai de trebuinţă să rămân în trup".* **2 Corinteni 5. 6-8.** *„Aşadar noi întotdeauna suntem plini de încredere; căci ştim că, dacă suntem acasă în trup, pribegim departe de Domnul — pentru că umblăm prin credinţă, nu prin vedere. — Da suntem plini de încredere, şi ne place mai mult să părăsim trupul acesta ca să fim acasă la Domnul".*

c. Sufletul este conştient după moarte: Apocalipsa 6. 9-11. *„Când a rupt Mielul pecetea a cincea, am văzut sub altar sufletele celor ce fuseseră junghiaţi din pricina Cuvântului lui Dumnezeu şi din pricina mărturisirii pe care o ţinuseră. Ei strigau cu glas tare, şi ziceau: „Până când Stăpâne, Tu, care eşti sfânt şi adevărat zăboveşti să judeci şi să răzbuni sângele nostru asupra locuitorilor pământului?" Fiecăruia din ei i s-a dat o haină albă şi li s-a spus să se mai odihnească puţină vreme, până se va împlini numărul tovarăşilor lor de slujbă şi al fraţilor lor, care aveau să fie omorâţi ca şi ei".* Din textul de mai sus este evident că sufletul omului înseamnă mai mult decât propria lui suflare de viaţă (eroare pe care o fac Martorii lui Iehova şi Adventiştii!). vedem că aceste suflete, din cer, de sub altarul lui Dumnezeu nu sunt nişte „suflări de viaţă" sau „respiraţii" ci sunt fiinţe conştiente, înveşmântate şi îi strigă lui Dumnezeu pentru răzbunarea sângelui lor!!! Acele suflete sunt conştiente după moarte. Ele au fost martirizate iar după moarte erau în ceruri destul de pline de viaţă. Ele pot să strige lui

Dumnezeu şi să îmbrace veşminte/haine albe. Însuşi Dumnezeu li se adresează spunându-le acestora că mai mulţi din fraţii lor li se vor alătura după ce vor fi ucişi. Această dezvăluire a Apocalipsei alungă toate confuziile: oamenii sunt conştienţi după moarte iar sufletele lor vor desfăşura activităţi. Nu poate fi vorba despre nici o anihilare sau de somn al sufletului! Aceste suflete le întâlnim şi în **Apocalipsa 20.4**. *„Şi am văzut nişte scaune de domnie; şi celor ce au şezut pe ele li s-a dat judecata. Şi am văzut sufletele celor ce li se tăiase capul din pricina mărturiei lui Isus, din pricina Cuvântului lui Dumnezeu, şi ale celor ce nu se închinaseră fiarei şi icoanei ei, „şi nu primiseră semnul ei pe frunte şi pe mână. Ei au înviat şi au împărăţit cu Hristos o mie de ani“.*

Alte argumente biblice care indică conştienţa sufletului omenesc, după moartea trupului: Iov 26.5,6. *”Înaintea lui Dumnezeu tremură umbrele sub ape şi sub locuitorii lor; înaintea Lui locuinţa morţilor este goală, adâncul nu are acoperiş“.* **Matei 22. 31,32.** *„Cât priveşte învierea morţilor, oare n-aţi citit ce vi s-a spus de Dumnezeu când zice: <Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isac, - Dumnezeul lui Iacov?> Dumnezeu nu este un Dumnezeu al celor morţi ci al celor vii”. Luca 16. 19-31. „săracul a murit şi a fost dus de îngeri în sânul lui Avraam. A murit şi bogatul şi 1-au îngropat... era el în locuinţa morţilor în chinuri... grozav sunt chinuit de văpaia aceasta... el este mângâiat iar tu eşti chinuit.. rogu-te... să nu vină şi ei în acest loc de chin... “* **1 Tesaloniceni 5.10.** *„Care a murit pentru noi, pentru ca, fie că veghem, fie că dormim, să trăim împreună cu El”.* (Noul Testament se referă întotdeauna la moartea fizică ca fiind un somn / adormire. Deşi termenul somn este folosit în Scriptură pentru a indica moartea, totuşi el nu este niciodată folosit pentru a descrie moartea naturii imateriale a omului, fie a sufletului sau a duhului. În Scriptură, termenul „somn” este întotdeauna aplicat doar trupului, devreme ce în moarte trupul împrumută înfăţişarea unui om care doarme. Însă termenul de somn al sufletului nu se găseşte nici unde în scriptură şi de asemenea nici presupunerea că sufletul intră la moartea trupului fizic într-o stare de inconştienţă). **Luca 20.38.** *„Dar Dumnezeu nu este un Dumnezeu al celor morţi, ci al celor vii, căci pentru El toţi sunt vii”.*

Conştienţa după moarte o mărturiseşte şi Vechiul Testament: Isaia 14.9-11; 15-17. *„Locuinţa morţilor se mişcă până în adâncimile ei, ca să te primească la sosire, ea trezeşte înaintea ta umbrele, pe toţi mai marii pământului scoală de pe scaunele lor de domnie pe toţi împăraţii neamurilor. Toţi iau cuvântul ca să-ţi spună: şi tu ai ajuns fără putere ca şi noi, şi tu ai ajuns ca noi! Strălucirea ta s-a pogorât şi ea în locuinţa morţilor, cu sunetul alăutelor tale; aşternut de viermi vei avea şi viermii te vor acoperi“.* (corpul fizic, nu sufletul) *„Dar ai fost aruncat în locuinţa morţilor, în adâncimile mormântului! Cei ce te văd se uită ţintă miraţi la tine, te privesc cu luare aminte şi zic: „Acesta este omul care făcea să se cutremure pământul, şi zguduia împărăţiile, care prefăcea lumea în pustie, nimicea cetăţile şi nu dădea drumul prinşilor săi de război?”*

d. Sufletul şi duhul se despart la moarte de trup: Luca 8.54,55. *„Dar El după ce i-a scos pe toţi afară a apucat-o de mână şi a strigat cu glas tare: „Fetiţo scoală-te!” şi duhul ei s-a întors în ea iar fata s-a sculat numaidecât. Isus a poruncit să-i dea să mănânce.* **Matei 10.28.** *„Nu vă temeţi de cei ce ucid trupul, dar care nu pot ucide sufletul; ci temeţi-vă mai degrabă de Cel ce poate să piardă şi sufletul şi trupul în gheenă* (iad) *“.* **Iacov 2.26.** *„După cum trupul fără duh este mort, tot aşa şi credinţa fără fapte este moartă “.* **1 Împăraţi 17.21,22.** *„Şi s-a întins de trei ori peste copil, a chemat pe*

Domnul şi a zis: „Doamne, Dumnezeule, Te rog fă să se întoarcă sufletul copilului în el!" Domnul a ascultat glasul lui Ilie şi sufletul copilului s-a întors în el şi a înviat".

e. Biblia afirmă că duhul şi sufletul omului sunt mai mult decât suflare: 1 Samuel 18.1. *„David sfârşise de vorbit cu Saul şi atunci sufletul lui Ionatan s-a alipit de sufletul lui David şi Ionatan l-a iubit ca pe sufletul din el".* Ştiind ce este acela suflet şi cum se comportă el, poți explica cum se pot alipi două suflete şi cum conlucrează acestea. (vezi capitolul despre suflet din prezenta lucrare).

Este bine cunoscut faptul că Martorii lui Iehova şi Adventiştii consideră că sufletul omului ca fiind suflarea lui de viață. Martorii au mers atât de departe în confundarea celor două noțiuni, încât în traducerea Bibliei pe care curând o vor publica în întregime şi în româneşte au modificat textul din **Luca 23.46** în felul următor: În loc de: *„Tată, în mâinile Tale îmi încredințez duhul"* (care înseamnă spirit în accepție biblică), au spus, *„Tată în mâinile Tale îmi încredințez suflarea!"* Acest efort scolastic este depus numai şi numai pentru a nega existența de după moarte a sufletului şi a duhului omului. Un lucru este cert. Domnul Isus nu i-a încredințat Tatălui dioxid de carbon!! Şi nici Universul nu a fost lipsit de un Stăpân când Isus murea pe cruce!! Ci, împreună cu Tatăl, în corp energetic lipsit de trupul material, fiind primit la Tatăl, au continuat să guverneze Universul.

2 Samuel 5.8. *„David zisese în ziua aceea: „Oricine va bate pe Iebusiți, să arunce în canal pe şchiopii şi pe orbii aceia care sunt urâți de sufletul lui David";* **Marcu 14.34.** *„El le-a zis: „Sufletul meu este cuprins de o întristare de moarte; rămâneți aici şi vegheați!"* **Psalmul 107.26.** *„Se suiau spre ceruri, se pogorau în adânc; sufletul le era pierdut în fața primejdiei ".* **Luca 2.35.** *„Chiar sufletul tău va fi străpuns de o sabie, ca să se descopere gândurile multor inimi".*

În **Ioan 11.26** citim: *„Şi oricine trăieşte şi crede în Mine, nu va muri niciodată!"* Cum poate fi interpretat acest text, atâta vreme cât timp despre corpul fizic că este supus putrezirii? Este clară înțelegerea lui ca făcând referire la trupul sufletesc şi spiritual, despre care se face vorbire în cartea sa Pavel din **1 Tesaloniceni 5.23.** Utilizarea termenului moarte din asemenea pasaje indică cu claritate o separare a sufletului şi a spiritului de trup, separare / despărțire care rezu1tă în definitiva inactivitate fizică şi o aparentă stare generală de somn. În prima epistolă către tesaloniceni, apostolul Pavel vorbeşte de întoarcerea Domnului Isus Hristos folosind termenul adormire / somn, ca o metaforă a morții: *„Nu voim fraților, să fiți în necunoştință despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți care nu au nădejde. Căci dacă credem că Isus a murit şi a înviat, credem şi că Dumnezeu va aduce înapoi împreună cu Isus pe cei ce au adormit în El. Iată într-adevăr ce vă spuneam, prin Cuvântul Domnului noi cei vii care vom rămânea până la venirea Domnului nu vom lua-o înaintea celor adormiți. Căci însuşi Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel şi cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer şi întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; şi astfel vom fi întotdeauna cu Domnul"* **(1 Tesaloniceni 4.13-17)**. Versetul 14 din acest pasaj arată că deşi Pavel folosea metafora „adormirii / somnului" pentru a descrie moartea fizică, el a înțeles limpede că atunci când Isus va veni din nou, va lua împreună cu El (pentru împreună avem grecescul „sun"), pe aceia ale căror trupuri „dorm". Pentru a fi mai explicit, sufletele şi duhurile celor ce sunt acum împreună cu Hristos în slavă, în

trupuri fără corp fizic **(2 Corinteni 5.8; Filipeni 1.22- 23)** vor fi reunite cu trupurile lor înviate **(1 Corinteni 15)**, aceasta însemnând că ele vor fi îmbrăcate în nemurire şi neputrezire, nemaidescompunându-se fizic. Cuvântul grecesc „sun" indică faptul că ei (adică sufletele şi duhurile lor) se vor afla alături de Hristos, iar trupurile lor fizice care „dorm" acum, vor fi în acea clipă înviate la nemurire / neputrezire şi reunite cu duhurile lor.

CONFUZIA NOȚIUNII DE ADORMIRE A TRUPULUI ŞI ADORMIRE / SOMN AL SUFLETULUI SE DATOREAZĂ NEÎNȚELEGERII SEMANTICE A TERMENULUI „MOARTE" (THANATOS ÎN GREACĂ). ASTFEL THANATOS - MOARTE NU ÎNSEAMNĂ A FI INEXISTENT SAU INCONŞTIENT CI A F1 SEPARAT DE TRUP, DESPĂRȚIT.

Trecând mai profund la legătura sufletească trebuie să spun că sufletele, aşa ca şi corpurile fizice se înmulțesc, atunci când două ființe sunt acuplate. De regulă, când doi oameni se iubesc şi au un contact sexual fizic, mai există şi un contact sexual sufletesc. Femeia rămâne gravidă având în interiorul ei un corp fizic dar, totodată, începe să se făurească şi un trup sufletesc, care va penetra fătul din interiorul ei. În cazurile în care s-a petrecut un contact sexual fizic, fără să fie motivat de iubire, iar femeia rămâne gravidă fizic, nu rămâne gravidă şi sufleteşte, iar copilul care ia naştere în pântecele ei primeşte un suflet din Astral, trimis de Spiritele Albe. De obicei acest copil, dacă se va naşte şi va creşte va fi legat sufleteşte şi spiritual doar de mamă. Chiar dacă aparent şi convențional şi tatăl îi poartă de grijă, el şi copilul său sunt incompatibili sufleteşte. Un asemenea copil va primi întreaga încărcătură emoțională de la mama sa, iar legătura cu tatăl său va fi doar de circumstanță.

Se mai petrece un fapt şi mai misterios în aparență atunci când doi oameni se doresc fizic, stimulați de o iubire puternică. Chiar dacă femeia nu a rămas gravidă fizic, ea va rămâne gravidă sufleteşte şi va naştere unui suflet. De obicei, graviditatea sufletească ține 90 de zile (trei luni) şi nu 9 luni ca în cazul corpului fizic. Dacă femeia este foarte atentă la relația cu bărbatul iubit, va simți că din sufletul ei a mai ieşit ceva, întocmai ca atunci când din trupul ei fizic se naşte un copil. Se întâlneşte frecvent cazul în care persoana care este conştientă de iubirea sa, îi spune persoanei iubite: „Ți-am dat sufletul meu". De fapt nu i-a dat propriul suflet ci i-a dat acel nou suflet care s-a născut din unirea celor doi.

Şi un fapt aproape incredibil este acela că şi în cazul în care două persoane sunt la depărtare fizică cu corpurile lor, dar sunt apropiate sufleteşte, prin această unire ei pot da naştere la mai multe structuri sufleteşti. Este suficient ca spiritul lor, gândurile lor să fie împreună şi să se dorească puternic, să le fie dor unuia de celălalt. Aşa cum un cuplu poate da naştere la mai mulți copii fizici, tot aşa se poate ca un cuplu să dea naştere la mai multe progenituri sufleteşti care se duc direct în Astral şi aşteaptă momentul când pot găsi un corp fizic ca să se întrupeze. Dar aceasta se numeşte înfiere sufletească dacă sufletul penetrează un corp fizic conceput de o altă pereche decât părinții săi fizici şi sufleteşti.

Parapsiholog

Lucian Iordănescu